

Lễ Thương Khó 2026

CHÚA CHỊU CHẾT THAY CHO CHÚNG TA

Rô-ma 5: 6 (BDY)

“Đang khi chúng ta bó tay tuyệt vọng, Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chết thay cho chúng ta, là người tội lỗi, xấu xa”.

Ở đời, chúng ta thường phải "có gì đó" thì mới được yêu. Chúng ta thường phải xinh đẹp, giỏi giang, ngoan hiền, hoặc có tiền thì mới được yêu. Tình yêu thường là một cuộc trao đổi công bằng. Có bao giờ chúng ta cảm thấy mệt mỏi vì phải luôn "gồng mình" để xứng đáng với sự yêu thương của người khác không? Kinh Thánh trong Rô-ma 5:6 giới thiệu cho chúng ta một tình yêu ngược đời (tình yêu vô điều kiện): Có một Đấng yêu thương tất cả mọi người, ngay khi chúng ta tẻ nhất và bất lực nhất.

Hơn 2000 năm trước, vào thời điểm suy đồi đạo đức nhất của nhân loại, thì Chúa Cứu Thế Giê-xu đã tự nguyện hiến dâng mạng sống mình, chịu chết vì loài người, mặc dù con người đang sống như thù nghịch với Ngài. Chân lý sâu sắc là Chúa Giê-xu không chết cho người công chính hay người xứng đáng, mà chết cho những người không xứng đáng, cho các kẻ thù của Ngài. Thực sự này đã thể hiện bản chất vô điều kiện của tình yêu và ân phúc của Đức Chúa Trời, trải rộng đến tất cả những ai xa cách Ngài. Nó nhấn mạnh rằng sự cứu rỗi hoàn toàn là công việc của Chúa, được khởi xướng khi nhân loại ở trong tình trạng tuyệt vọng và bất lực nhất, không thể vượt qua vực sâu do tội lỗi tạo ra (Rô-ma 3:23). Thật vậy,

I. Khi chúng ta không thể tự cứu mình được, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta

Khi con người bó tay tuyệt vọng không thể tự cứu mình, thì Chúa Giê-xu chịu chết thay cho chúng ta. Khi chúng ta bất lực về mặt tâm

linh, lạc lối trong tội lỗi, thì Chúa Giê-xu chịu chết thay cho chúng ta. Ông Phao-lô giảng giải: “Đang khi chúng ta còn yếu đuối, thì đúng kỳ hạn Đấng Christ chịu chết vì kẻ có tội” (Rô-ma 5:6).

Từ “yếu đuối” trong câu này nghĩa là “không có sức mạnh”. Đôi khi nó có nghĩa là “ôm yếu hoặc bất lực” (Ma-thi-ơ 26:41). Và Phao-lô đề cập đến sự yếu đuối về mặt tâm linh chứ không phải về thể chất. Chúng ta bất lực trong việc chống lại tội lỗi. Chúng ta bất lực trong khi làm điều đúng đắn. Chúng ta bất lực trong việc tự cứu mình.

Chúa Giê-xu phán: “Người nào đến với Ta, Ta sẽ không bao giờ ruồng bỏ!” (Giăng 6:37) Nhưng Ngài cũng phán: “Nếu Cha, là Đấng đã sai Ta, không kéo đến thì không ai có thể đến với Ta” (Giăng 6:44). Nói cách khác, chúng ta thậm chí không có sức mạnh đến với Chúa Giê-xu để được cứu rỗi. Đức Chúa Cha phải kéo chúng ta đến. Nếu Ngài không có kéo đến, thì không ai có thể đến với Chúa Giê-xu.

Ở chỗ khác, Phao-lô nói rằng: “Dù trước kia chúng ta chết về mặt tâm linh do những hành động phản nghịch Thượng Đế, nhưng Ngài đã ban cho chúng ta sự sống mới cùng với Chúa Cứu Thế. Anh chị em đã được cứu do ân phúc của Thượng Đế” (Ê-phê-sô 2:5 BPT). Khi chúng ta chết trong tội lỗi, đó là lúc Đức Chúa Trời ban sự sống cho chúng ta thông qua Chúa Cứu Thế. Khi chúng ta chết về mặt tâm linh, thì Đức Chúa Trời ban sự sống cho chúng ta thông qua Chúa Cứu Thế. Khi chúng ta không khao khát Đức Chúa Trời, thì Ngài ban sự sống cho chúng ta thông qua Chúa Cứu Thế. Chúa Giê-xu đã chết vì chúng ta, khi chúng ta không thể tự cứu mình.

Có hai người đàn ông (một người đã lập gia đình và người kia độc thân) bị mắc kẹt trong một vụ nổ hầm mỏ, và khí độc đang thoát ra. Người đàn ông đã lập gia đình cũng có đeo mặt nạ phòng độc, nhưng mặt nạ của anh đã bị rách trong vụ nổ dưới lòng đất và khí độc đã tràn vào. Anh không có hy vọng sống sót nếu không có một chiếc mặt nạ

phòng độc còn tốt. Lúc ấy, người đàn ông độc thân bị mắc kẹt cùng anh ta đã cởi mặt nạ của mình ra, và đưa cho người bạn. Anh ấy nói, “Anh đã có vợ và ba đứa con; họ đang cần anh. Tôi là người độc thân và tôi có thể chết trước.” Thế là anh ấy đã đưa mặt nạ phòng độc của mình để cứu sống người bạn. Thánh kinh chép, “Đang khi chúng ta còn yếu đuối, thì đúng kỳ hạn Đấng Christ chịu chết vì kẻ có tội” (Rô-ma 5:6). Khi chúng ta không thể tự cứu mình được, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta.

II. Khi chúng ta còn là người tội lỗi, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta

Ông Phao-lô giảng giải: “Thật khó có ai chịu chết thay cho một người công chính, họa hoằn lắm mới có người dám chết thay cho một người lương thiện. Nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ lòng yêu thương của Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Đấng Christ đã chết thay cho chúng ta” (Rô-ma 5: 7-8). Ở đây, Phao-lô đưa ra một sự tương phản khác. Ông nói đến sự sẵn lòng chết vì người tội lỗi của Chúa Giê-xu, với sự không sẵn lòng chết vì bất cứ ai của chúng ta. Có ai ở đây hôm nay sẵn lòng chết vì người khác không?

Phao-lô nói rằng đó là một việc khó làm. Không nhiều người có sức mạnh hoặc lòng can đảm để chết vì người khác. Nếu khó có thể chịu chết vì một người tốt, thì làm sao chúng ta có thể chết thay cho những người không tốt? Còn những người đáng phải chết thì sao? Hoặc những người đã đối xử tệ với mình? Chúng ta có sẵn sàng chết vì họ không? Người ta cần nhiều sự tử tế để chết vì một người chính trực hay một người tốt, nhưng cần rất nhiều tình yêu thương để chết vì một người bất chính hay một người không tốt.

Đó chính xác là điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta. Hãy xem lại Rô-ma 5:8: “Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết

thay cho chúng ta”. Từ “tội nhân” có nghĩa là người đã phạm sai lầm hoặc người không đạt được tiêu chuẩn. Ông Phao-lô giải thích: “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh quang của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23). Tất cả chúng ta đều đã không đạt được tiêu chuẩn hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Nói cách khác, khi Chúa Cứu Thế chịu chết vì chúng ta, thì chúng ta không tốt lành. Khi Chúa Giê-xu chịu chết vì chúng ta, thì chúng ta là những người tội lỗi. Ở đây, Phao-lô nói cái chết của Giê-xu không chỉ là sự bày tỏ tình yêu thương của Chúa Cứu Thế dành cho chúng ta, mà còn là sự bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Cha đối với chúng ta.

Sứ đồ Giăng định nghĩa tình yêu đích thực là thế này: “Không phải chúng ta đã yêu thương Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu thương chúng ta và sai Con Ngài làm tế lễ chuộc tội chúng ta” (I Giăng 4:10).

Một cậu thiếu niên có người em gái bị đau nặng và cần phẫu thuật. Ca phẫu thuật đã được lên lịch và diễn ra, nhưng sau đó mọi chuyện không suôn sẻ và người em gái cần truyền máu. Cậu bé trai này có cùng nhóm máu với người em gái và được hỏi liệu cậu có thể hiến máu không. Cậu trả lời ngay lập tức: “Có”. Sau đó, cậu im lặng nhìn kim tiêm được đưa vào tĩnh mạch và máu từ thân thể cậu chảy ra. Khi ca truyền máu kết thúc, một bác sĩ đặt tay lên vai cậu bé và nói rằng cậu rất dũng cảm. Cậu không hiểu nhiều về việc hiến máu, chỉ ngược nhìn ông và hỏi một cách bình tĩnh, “Thưa bác sĩ, cháu còn sống được bao lâu nữa?” Cậu bé đã nghĩ đơn sơ rằng họ đã lấy hết máu của mình, và giờ cậu sẽ chết sau khi đã cứu được em gái. Khi nhìn máu mình chảy đầy túi, cậu nghĩ rằng mình đang chết dần chết mòn. Nhưng cậu vẫn để cho bác sĩ lấy máu! Tại sao? Bởi vì tình yêu thương dành cho em gái. Chúng ta vô cùng cảm phục cậu bé này. Nhưng liệu tôi có hy sinh mạng sống của mình cho người thân của mình. Có thể lắm. Nhưng liệu tôi có hy sinh mạng sống của mình cho một người tội lỗi? Có thể là không.

III. Khi chúng ta còn là người thù địch với Đức Chúa Trời, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta

Ông Phao-lô tiếp tục giảng giải, “Vậy bây giờ chúng ta đã nhờ huyết Ngài được xưng công chính rồi, thì hẳn chúng ta sẽ càng nhờ Ngài mà được cứu khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời càng hơn. Vì nếu khi chúng ta là kẻ thù nghịch mà nhờ sự chết của Con Ngài, chúng ta còn được hòa giải với Đức Chúa Trời thì huống chi nay đã được hòa giải rồi, chúng ta lại càng được cứu nhờ sự sống của Con Ngài là dường nào” (Rô-ma 5: 9-10).

Chúa Giê-xu đã chết vì chúng ta khi chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là tội lỗi không chỉ là sự thất bại, không đạt được ý muốn của Đức Chúa Trời, mà còn là sự nổi loạn. Đó là sự từ chối làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và vì vậy, chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời.

Chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời, không chỉ thù địch với Ngài mà còn phải chịu sự phán xét và cơn thịnh nộ của Ngài. Sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời là cơn giận dữ chính đáng của Ngài đối với tội lỗi và sự trừng phạt công bằng của Ngài dành cho tội lỗi. Tất cả những người không thuộc về Chúa Giê-xu, đều ở dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Tất cả những người chưa tin nhận Chúa Giê-xu đều là những tội nhân đáng phải chịu hình phạt đời đời vì tội lỗi của mình. Nhưng Phao-lô nói rằng nếu chúng ta đã tin nhận Chúa Giê-xu, thì chúng ta đã được xưng công chính bởi huyết của Ngài. Và nếu chúng ta đã được tuyên bố là công chính trước mặt Đức Chúa Trời bởi sự chết của Chúa Giê-xu trên thập tự giá, thì chúng ta đã được cứu khỏi sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Đó là sự bảo đảm!

Phao-lô nêu rõ lý do cho sự bảo đảm này: “Trong khi chúng ta còn là thù nghịch với Thượng Đế, thì chúng ta được hòa thuận lại với Ngài qua sự chết của Con Ngài. Vì đã được hòa thuận lại với Ngài, nên chắc

chấn Ngài sẽ cứu chúng ta, qua chính mạng sống của Con Ngài” (Rô-ma 5:10 BPT). Ý của Phao-lô là: Nếu Chúa Cứu Thế đã chết vì chúng ta khi chúng ta còn là kẻ thù của Ngài, thì huống chi bây giờ khi chúng ta đã là bạn hữu của Ngài, Ngài sẽ chắc chắn cứu rỗi chúng ta! Đây là một lẽ thật đáng kinh ngạc! Chúa Cứu Thế đã chết vì loài người, khi loài người chúng ta còn là kẻ thù của Đức Chúa Trời.

Một tôi tớ Chúa kể chuyện: “Ngày 29 tháng 9 năm 2006, người lính đặc nhiệm Hải quân SEAL, tên là Michael Monsoor, đang ở trên mái nhà tại Baghdad cùng với ba binh sĩ I-rắc (Iraq) và hai lính SEAL khác, thì một quả lựu đạn bất ngờ bay ra trúng ngực anh và nó rớt xuống mái nhà. Lúc ấy, anh Monsoor đã có thể thoát thân, nhưng nếu vậy thì những người lính khác sẽ thiệt mạng hoặc bị thương. Thay vào đó, anh đã nhảy lên quả lựu đạn và hứng chịu toàn bộ sức mạnh của vụ nổ thay cho họ. Anh đã thiệt mạng trong vụ nổ, nhưng anh đã cứu sống năm người đồng đội”.

Chúng ta kinh ngạc trước lòng dũng cảm và sự hy sinh của người lính Hải quân này vì bạn hữu mình. Nhưng chúng ta càng kinh ngạc nhiều hơn nữa bởi Chúa Giê-xu không chết vì bạn hữu của Ngài. Chúa Giê-xu chịu chết vì kẻ thù của Ngài. Làm sao một người có thể chịu chết vì kẻ thù của mình? Nhưng đó chính là điều Chúa Giê-xu đã làm. Ngài đã gánh chịu toàn bộ sức mạnh của tội lỗi thay cho chúng ta, và Ngài đã làm điều đó khi chúng ta vẫn còn là kẻ thù của Đức Chúa Trời.

Đó chính là tình yêu phi thường của Đức Chúa Trời. Đó chính là tình yêu diệu kỳ của Chúa Cứu Thế. Và nếu Chúa Giê-xu đã chết vì chúng ta khi chúng ta còn là kẻ thù của Đức Chúa Trời, thì giờ đây, nhờ đức tin nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng ta chắc chắn sẽ được cứu khỏi cơn thịnh nộ sắp đến. Chúng ta có thể hoàn toàn chắc chắn về sự cứu rỗi của mình, khi đức tin của chúng ta đặt nơi Chúa Giê-xu.

Vì vậy, Phao-lô nói tiếp, “Không những thế, ngày nay chúng ta vui mừng trong Thượng Đế qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. Nhờ Ngài mà bây giờ chúng ta đã hòa thuận lại với Thượng Đế” (Rô-ma 5:11). Đúng vậy, trước đây chúng ta từng là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Nhưng giờ đây chúng ta là bạn hữu của Ngài. Chúa Giê-xu đã phán với các môn đồ của Ngài: “Ta gọi các con là bạn hữu” (Giăng 15:15). Trước đây chúng ta từng chịu sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Nhưng giờ đây chúng ta vui mừng trong Ngài, vì chúng ta đã được hòa giải với Ngài. Chúng ta được bình an với Đức Chúa Trời, một sự bình an mà chính Ngài đã ban cho trên thập tự giá và chúng ta đã nhận được nó khi tin nhận Chúa.

Tóm lại, (1) khi chúng ta không thể tự cứu mình được, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta. (2) khi chúng ta còn là người tội lỗi, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta. Và (3) khi chúng ta còn là người thù địch với Đức Chúa Trời, thì Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để chịu chết thay cho chúng ta.

Trong một lần lặn biển tại Mauritius, anh Ian McCormack bị 5 con sứa hộp (loại độc nhất thế giới) châm vào chân. Anh bị liệt và được đưa vào bệnh viện trong tình trạng chết lâm sàng. Lúc đó, Ian McCormack hoàn toàn bất lực. Anh thấy mình rơi vào bóng tối dày đặc và nhận ra tất cả tiền bạc, sức khỏe trước đây đều vô nghĩa. Anh không thể tự cứu mình.

Ngay trong khoảnh khắc cận kề cái chết, anh nhớ lại lời cầu nguyện mà mẹ anh từng dạy. Anh kêu cầu Chúa. Một luồng sáng rực rỡ hiện ra, và anh cảm nhận được một tình yêu chấp nhận mọi sai lầm của anh. Kết quả là anh Ian McCormack được sống lại một cách thần kỳ trước sự ngỡ ngàng của bác sĩ. Anh thay đổi hoàn toàn, từ một người ngạo mạn trở thành một người đi khắp thế giới, để kể về tình yêu "vô điều kiện" của Chúa.

Hôm nay, nếu chúng ta nghe thấy tiếng gõ cửa trong lòng mình, thì đừng làm như không biết. Chúng ta có thể tiếp tục tự mang vác gánh nặng của mình và gục ngã, hoặc chúng ta có thể chọn tin vào Đấng đã chết thay cho mình. Chúng ta hãy thưa với Chúa rằng: 'Con mệt rồi. Con bất lực rồi. Xin hãy cứu con'. Tình yêu của Chúa đang đợi chúng ta, không phải với một bảng danh sách những điều kiện, mà với một đôi tay mang dấu đinh đang dang rộng. Cầu xin Đức Chúa Cha kéo chúng ta là những người chưa tiếp nhận Chúa Cứu Thế, đến tin nhận Chúa Giê-xu ngay hôm nay. Amen.

*Giám mục Tô Văn Út
Mùa Thương Khó 2026*

